

n. Antegning 41. Statsrevisionen har her ved en anden Conto i Landbohøjskolens Regnskab paavist flere paafaldende Uoverensstemmelser imellem det trykte og det samme overgivne skrevne Regnskab. Bevarelsen opløser kun, hvorledes „formeentlig“ Uoverensstemmelserne maae forklares, og der synes saaledes ikke at være nogen sikker Grundvold tilstede for de af Statsrevisionen gjorte Indstillinger angaaende enkelte Overstridelser, ligesom Indstillingens første Punktum, „den brugte Postering kan ikke billiges“, synes mindre betegnende. Med Statsrevisionen maa Udvalget imidlertid være enig om, at der af Rigsdagen bør udtales en Misbilligelse af Regnskabet for den foreliggende Conto, men man skal foreslaae at udtale denne med Hensyn til Regnskabet for Contoen i det Hele.

o. Antegning 42. Statsrevisionen har i denne Antegning gjort Indsigelse imod, at Lønpen til en Gaardskarl, der er antagen i Daglete ved Veterinair- og Landbohøjskolen, samt Udgifterne ved Anskaffelsen af to Raffelovne og et Glasfab ere førte Conto „Ubillige Udgifter“ til Last, idet den har formeent, at den førstnævnte Udgift hører under Folkehøld, de sidste til Byggnings- og Inventariendgifter, og derfor indstillet, at Posteringen passerer for denne Gang. Ministeriet har forsøgt at forsvare en modsat Anskuelse. For at afgjøre Striden vil det være nødvendigt at undersøge, til hvilke Formaal Contoens Beløb blev forlangt, da det første Budget efter Oprettelsen af Højskolen voteredes ved Finantsloven for 1858—59. I Anmærkningen til Finantslovsforslaget motiveres Contoens Optagelse (Pag. 16) ved en Henvisning til, „at der ved en Anstalt med en saa stor Bedrift ibelig viser sig Trang til at kunne afholde Udgifter, som det har været umuligt at forudsee ved Budgettets Affattelse“. Heraf synes det utvivlsomt at fremgaae, at man ved at forlange og bevilge Contoens Beløb har tænkt paa saadanne i streng Forstand usforudselige Udgifter, som Højskolens Bedrift kunde foranledige; da dette ikke gjælder om nogen af de omspurgte Udgifter, allermindst om den til Gaardskarlen, skal Udvalget ikke foreslaae nogen Forandring i Statsrevisionens Indstilling.

p. Antegning 44. I Anledning af Bevillingen til Anskaffelse af Stalbreqvister, Havre og Fourage ved Stamsutteriet i Frederiksborg er opstaaet en Meningsforskjellighed imellem Ministeriet og Statsrevisionen, idet førstnævnte antager, at Bevillingen 9000 Rd. er givet under Cet, og at de Meddelelser angaaende Anvendelsen, der under Finantslovens Behandling ere gjorte vedkommende Udvalg, saaledes ikke kunne betragtes som bindende i de enkelte Poster, medens Statsrevisionen betragter disse som Undercontii, der maae ansees for „ligesaa bindende som Hovedcontoen“.

Der anvendes ved Finantslovudkastets Affattelse ikke altid den Opmærksomhed, der var ønskelig, for i det Enkelte at gjøre det indlysende, hvad der bør betragtes som Conto, og hvad der kun er meddeelt til Oplysning om, hvorledes vedkommende Ministerium har paatenkt at anvende den forlangte Bevilling, og det er derfor uundgaaeligt, at der oftere maa komme Tvivl tilstede. I det her foreliggende Tilfælde finder Udvalget imidlertid Grunde for at give Ministeriets Opfattelse Medhold; thi den i Finantsloven optagne Bevilling udgjør 9000 Rd., men Beregningen af de enkelte Udgiftsbeløb, saaledes som denne er optagen i Antegningen, udgjør kun 8,816 Rd. 64 ø. Ved at antage de enkelte Poster for Undercontii, vilde disses Sum saaledes ikke stemme med selve Contoens Beløb, og denne Antagelse kan derfor ikke fastholdes. Under disse Omstændigheder skal Udvalget ikke dvæle ved de to af Statsrevisionen fremdragne Punkter, men, da den samlede Udgift er betydeligt under Bevillingen, foreslaae, at Indstillingen udgaaer.

q. Antegning 45. Ved Udgifterne til Hovedreparationer af Stamsutteriets Bygninger har Statsrevisionen efterviist en Række af Uoverensstemmelser mellem de bevilgede og